

Zděšená Markéta Šichtařová naléhavě: Lidé jsou čím dál víc ochočení, rezignují, zvykají si na nesvobodu a přijímají ji za svou!

- CZ24 News | 18. ledna 2021

Je s podivem, když represe vůči obyvatelstvu jsou k ničemu, s jakou ochotou je lidé snášejí a akceptují. Markétu Šichtařovou děsí, že lidé jsou čím dál víc ochočení, rezignují, zvykají si na nesvobodu a přijímají ji za svou. To považuje za daleko větší nebezpečí než obrovské ekonomické ztráty. Avizovaný vznik digitálního eura vnímá jako obrovské memento pro nás a důvod za každou cenu zůstat mimo eurozónu. Zamýšlí se i nad tím, zda Twitter jako soukromá firma má právo zablokovat účet Donalda Trumpa či kohokoli jiného.

Německo minulý týden prodloužilo celostátní karanténu do 31. ledna a přikročilo k dalšímu zpřísnění koronavirových omezení. Ukončení karantény podmiňuje stlačením počtu infekcí pod padesát nových případů na 100 tisíc obyvatel. Jestliže ale bude pokračovat současné tempo poklesu případů nákazy, pak by trvalo asi patnáct týdnů, než se číslo nových infekcí ustálí pod touto hranicí, tedy do druhé poloviny dubna. Čeho všeho se máme obávat, pokud nynější opatření v EU přetrvávají i do druhého čtvrtletí?

Já se především bojím toho, že lidé se stávají apatičtí a zovcovatí.

Ukažte mi jakoukoliv studii, jakoukoliv zemi, na níž mi dokážete, že čím přísnější karanténa, tím méně mrtvých. Ostatně jak by mohli vládní nařízení dodržovat běžní lidé, když jejich ministr zdravotnictví, který je vyhlašuje, neumí nosit respirátor, jak ukazují jeho fotky, na nichž se mu houpe pod nosem? Nařízení tu tedy sice máme, ale ačkoliv likvidují naši ekonomiku a pomalu, ale jistě nás vrhají do chudoby, epidemiologický efekt je nula, nebo téměř nula. A jenom protahují stav získání kolektivní imunity.

Když věc položíme do této roviny – totiž že represe vůči obyvatelstvu jsou k ničemu – je s podivem, s jakou ochotou je lidé snášejí a akceptují. A to je právě to, co mě děsí. Lidé jsou čím dál víc ochoteni, rezignují, zvykají si na nesvobodu a přijímají ji za svou. To je daleko horší nebezpečí než – byť obrovské – ekonomické ztráty.

České dráhy, které loni připravila covidová krize o čtyři miliardy korun, v zájmu šetření hodlají snížit smluvní mzdy zhruba o deset procent. Jejich nový generální ředitel Ivan Bednárik k tomu uvedl, že kvůli zrušení superhrubé mzdy nebudou zaměstnanci ČD mzdové škrty tolik bolet. Dá se obecně letos předpokládat snižování platů a mezd v české ekonomice a neukáže se zrušení superhrubé mzdy spíše jako faktor, který pomůže zaměstnavatelům snížit náklady, než jako opatření, které mělo nechat více peněz v kapsách daňových poplatníků?

Já bych si vás hned na začátek dovolila mírně poopravit. Je důležité používat správné výrazy, abychom si stále uvědomovali, co je realita. Takže tedy České dráhy nepřipravila o peníze „covidová krize“, České dráhy připravila o peníze vláda svými opatřeními, které přijala k údajnému – ale nevydařenému – „řešení“ covidové epidemie. To jen abychom si rozuměli, o čem mluvíme.

Ale k vaší otázce: ukazuje se dlouhodobě, že v evropsko-americkém prostoru jsou mzdy prakticky úplně nepružné směrem dolů. Například v Asii to neplatí, tam mzdy mohou i klesnout, je to tak v ekonomice nastavené. Ale v Evropě nikoliv. Je to o psychologii. Když někomu řeknete, že mu snížíte plat, raději dá výpověď a bude čekat, že mu vláda zaplatí, že sedí doma bez práce. Takže já předpokládám, že k žádnému snižování platů navzdory zrušení superhrubé mzdy nedojde.

I když je loňský deficit 367 miliard korun historicky nejvyšší, neplatí i po něm to, co občas zaznívá, že státní dluh ČR je nízký, protože součet inflace a růstu HDP je vyšší než úrok z dluhu, takže se ze současného nízkého poměru k HDP postupně sníží na poměr zanedbatelný?

Taková berlička by se snad dala použít v případě, kdybychom se chovali v oblasti svých veřejných financí jako Německo: to dosáhlo předloni přebytku 1,5 procenta HDP, loni schodku 4,8 procenta. Neboli v letech růstových dokáže produkovat přebytky, takže si pak za výjimečných okolností může dovolit nějaký ten schodek.

To ale není případ české ekonomiky. My v posledních letech produkujeme pouze a jen schodky. Neboli najeli jsme na velice nezdravý trend. A právě tento trend je obrovským problémem; nikoliv výše veřejného dluhu jako taková. Takový trend se obrací špatně. Jsme na řecké cestě, a to bez ohledu na to, jak vysoký schodek veřejných financí aktuálně máme.

Nepřehnal to premiér Andrej Babiš s chválou opatření vlády na podporu podnikatelů, když se pochlubil, že mu někteří píší, že dostali tolik podpory, kolik by si možná ani nevydělali, kdyby mohli podnikat bez omezení? S jakými reakcemi na podpůrné programy se setkáváte vy?

Takové vyjádření je vrcholem nevkusů. Přeložme si, co vlastně bylo řečeno: vláda sebrala peníze těm, kdo tvrdě pracují a jsou schopni navzdory vládní šikaně stále ještě něco produkovat a platit daně. A tyto peníze věnovala vláda těm, kteří ani v příznivých podmínkách nedokážou vyprodukovat dost hodnot. A tímto přerozdělením od schopných k neschopným se vláda chlubí, jako by taková nemorálnost byla nějakým záslužným činem.

Já se setkávám s reakcemi sice zcela opačnými, ale současně ačkoliv jsou naruby, také ukazují na nemorálnost státu. Totiž lidé si stěžují, že i když přišli o peníze v důsledku jasného zmrazení jejich

byznysu, stát jim nepomáhá, protože státní úředníci mají problém napasovat jejich problémy do schválených tabulek. Tak třeba státní úředník chce doklad o měsíčním nájemném a nemůže pochopit, že dotyčný platí nájem kvartálně – a na takové či podobné prkotině se státní kompenzace zasekne a živnostník už nemá z čeho dál žít, ale státní úředník pořád nechápe...

Prezidentka Evropské centrální banky Christine Lagardeová tento týden uvedla, že by už v příštích pěti letech mělo vzniknout digitální euro. Jeho zavedení může být první krok na cestě k bezhotovostní ekonomice, kde budou moci být kontrolovány všechny provedené transakce. Co by to znamenalo jednak pro eurozónu, ale i pro země stojící mimo společnou evropskou měnu?

Je to pro nás obrovské memento a důvod za každou cenu zůstat mimo eurozónu. Plně bezhotovostní měna je obrovským rizikem pro lidi a bere si je jako rukojmí. Důležité je pochopit, že nejde o to, zda hotovostní peníze používáme, či nepoužíváme, ale jde o to, že taková možnost existuje. Sama existence této možnosti totiž staví hráz tomu, aby stát beztrestně okradl své občany. Vysvětlím.

Když se stát rozhodne, že uvalí na vaše peníze záporný dvacetiprocentní úrok, každý myslící tvor peníze ihned vybere z banky do hotovostní podoby – a stát ho neokrade. Pokud ale peníze existují jen bezhotovostně, v bance je mít musíte. Stát uvalí záporný dvacetiprocentní úrok na vaše peníze – a pětina vašich úspor je v čudu.

Namítnete možná: no a co, tak si eura převedu do dolarů, a tím se takové konfiskaci úspor vyhnu. Ale chyba lávky. Jakmile peníze existují pouze a jen bezhotovostně, stát má naprostý monopol na rozhodování o tom, co s nimi provede – to znamená převod vašich eur na dolary klidně může prohlásit za trestný čin a bankám takové převody může zakázat. Zkrátka pokud vaše peníze musejí být v bance bez možnosti vybrání, už nikdy nad nimi nezískáte kontrolu, stát si s nimi může dělat, co chce.

Můžete taky namítnout, proč by stát na úspory uvaloval tak vysoké záporné úroky. Nu – ten důvod je jednoduchý. Nikdo si momentálně neví rady s jihoevropskými dluhy. Takovou Itálii třeba udržuje při životě pouze tisk nekrytých peněz a otevřená monetizace jejího dluhu. Ale pokud by se zavedly záporné úroky, tento problém by byl okamžitě „vyřešen“ – záporné výnosy by požraly tyto evropské dluhy. Neboli každý z těch, kdo by měl své úspory v bance, by měl záporným úročením zkonfiskovány své úspory ve jménu zaplacení mejdanu, který si mnohé státy při svém předlužení užívaly.

Twitter trvale zablokoval účet Donalda Trumpa, když došel k názoru, že dosluhující prezident USA porušil podmínky používání sítě tím, že podněcoval k násilí, šířil dezinformace a nenávistné projevy. Dáváte za pravdu zastáncům tohoto kroku, že Twitter je soukromá firma, které nikdo nemůže nakazovat, jaké chování má u svých uživatelů tolerovat, a když se někomu chování Twitteru nelíbí, má si vytvořit vlastní sociální síť, protože tak funguje svobodný trh?

Ta argumentace je částečně správná a částečně chybná. Správná je v tom smyslu, že Twitter je soukromá firma a může si mazat účty, koho chce. Dál už ta argumentace ovšem má značné slabiny.

Za prvé i soukromá firma musí dodržovat zákon. Vysvětlím. Když se s kamarádem domluvíte, že kamaráda zavraždíte, a sepíšete na to písemnou smlouvu, je vám houby platná argumentace, že šlo o soukromé rozhodnutí dvou lidí. Před zákonem to bude tak jako tak vražda. Zákon je tedy nadřazen soukromým pravidlům. Soukromá pravidla – jako například v případě Facebooku takzvané zásady komunity – musejí dodržovat zákon. No a tady právě dochází v mnoha ohledech k porušování zákona na sociálních sítích. Například soukromá korespondence – formou Messengeru, WhatsAppu a podobně – podléhá pravidlům listovního tajemství. Fakt, že síť kontrolují obsah této komunikace, je

tedy protizákonný.

Za druhé, dávalo by smysl argumentovat, že ta a ona firma je soukromá, pokud by byla možná konkurence. My ale víme, že technologické firmy udělaly kartel, jehož součástí kromě sociálních sítí je třeba i Amazon, Google a další, a zabraňují vzniku konkurence, jako je třeba síť Parler, která odmítá svobodu slova omezovat. A právě tento kartel znemožňuje existenci svobodného trhu – neboli ta úvaha je od počátku špatně.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>